

HSO levererar ändå ...



Vi konstaterar, liksom alla dagar sen mitten på mars: Ingenting är sig riktigt likt. Vem kunde ana när vi gav ut Vänbladet nr 1 i år att vår vardag skulle bli så radikalt förändrad och att alla trevliga planer vi hade och alla evenemang som var noterade i kalendern bara skulle försvinna!

Men HSO har kämpat på och förser oss med fina konserter via datorn/TVn. Utan publik och med reducerat antal musiker på scenen, i olika konstellationer, har man ändå kunnat framföra förstklassiga konserter – stort tack till vår kära orkester!

Styrelsen i HSV har också försökt hålla ångan uppe och resultatet just nu är, förutom detta Vänblad, att årets stipendium ska utdelas den **28 maj kl 19**. Det blir vid en strömmad konsert från Tivolihuset i Höganäs. Eftersom vi inte kan närvara vid konserten kommer avslöjandet om vem/vilka som får stipendium att göras via en förinspelad video som fälls in i programmet. Vem/vilka som får stipendium är hemligt också

för musikerna. Det blir alltså inte något fysiskt överlämnande av stipendiediplom det här året. Här en länk till konserten:

<https://www.helsingborgskonserterhus.se/van-beethoven-i-tivolihuset/>

Vi har fyllt Vänbladet med diverse läsvärt gods. Tommie Ling har intervjuat Stefan Solyom som nu, på ett tag, gör sin sista konsert med HSO den **21 maj kl 19**. Vi passar på att tacka



Stefan Solyom

Stefan för alla de strålande konserter vi fått uppleva med honom på pulten under de gångna åren! Här en länk till konserten:

<https://www.helsingborgskonserterhus.se/solyoms-avsked/>

Innehåll

s.2 Intervju med Stefan Solyom

s.3 Musik, den bortglömda smaken?

s.4 Romantiker och spännande nutida tonsättare dominerar HSO 20/21

s.5 Det hörde vi på bio 1

s.6 Om musikalitetens förbannelse

s.7 Helsingborg Pianofestival 2020?

s.7 Annorlunda utsikt från en basstol

s.8 Dunkers kulturhus i höst: Helsingborgs Kammarmusikförening

Redaktör Elisabeth Elvander
Formgivning & layout: Fredrik Elvander

Tommie Ling har också fått tillgång till och kommenterar höstens planerade HSO-program. Ett jättefint program och det är bara att HOPPAS att det går att genomföra. Just nu utarbetas för säkerhets skull både en plan B och en plan C i händelse av att coronasmittan fortsätter att sabotera vår tillvaro.

Andra fantastiskt fina program berättar Per Nyrén om: pianofestivalen i slutet på augusti och kammarmusiken under hösten. Samma osäkerhet råder natur-

ligtvis här, men man måste ju trots allt planera för att allting ändå kommer på plats.

Lättsam läsning bjuder vi också på från Lena bakom basfiolen och från tre symfonikervänner som skrivit om musik i film, litteratur och i kombination med vin!

Styrelsen i HSV önskar er alla en skön sommar som fortsatt ska levas i försiktighet och med rena händer!

Jan Ahlgren, ordförande

Intervjum

Avgående Stefan Solyom om HSO: Orkestern som en enda musikkropp



”

... ett väldigt kärt minne blev den avslutande skolkonserten, Anne Franks dagbok ...

Så är vi där. Efter sex år som chefsdirigent för Helsingborgs Symfoniorkester slutar nu Stefan Solyom. Vänbladets Tommie Ling fick ett samtal med honom, som tyvärr i dessa coronatider måste föras via telefon och mejl.

Vilket "Solyommärke" har du satt på orkestern?

– Sex år har gått fort, men det är också en ganska lång tid, under vilken jag kommit att lära känna musikerna väl. När vi repeterat inför dessa sista konserter har det egentligen handlat väldigt lite om att pådyvla musikerna någon slags "Solyomsk" version av de verk vi tagit oss an, utan mer om att fokusera på hur vi bäst ska kunna utföra vårt arbete som symfoniorkester, och faktiskt känna att vi på riktigt spelar tillsammans. Att hitta en avslappnad arbetssituation, där alla musiker i orkestern ges plats att känna att de kan utöva sitt yrke efter absolut bästa förmåga, det har varit ett primärt mål för mig.

– Som bäst känns det som en enda musikkropp, säger Stefan. Ett väldigt kärt minne blev den avslutande skolkonserten, *Anne Franks dagbok*, som dessutom finns dokumenterad på video. Alla musiker presterade på en otroligt hög individuell nivå, med många minnesvärda solosatser, helt utan manér och avskalat från musikalisk "egoism". Fokuset, lyhörddheten och samspelet var på topp på ett enastående sätt, och det skulle förvåna mig om jag någon gång mer får uppleva en sådan konsert, med någon orkester.

Vi hade alla sett fram emot din avslutningskonsert med *Beethovens nia*. Men den ersätts nu av *Adagietto ur Mahlers Symfoni nr 5* samt *Haydns Symfoni nr 45*, "Avskedssymfonin". Streamat och utan publik ...

– Att konserten strömmas på internet är en bra lösning i dessa tider. Dock kommer man inte förbi det faktum att ett antal personer ändå måste samlas på en relativt liten yta för att överhuvudtaget kunna framföra orkestermusik. Redan fram-

förändret av Fredrik Österlings miniopera *Makten och Härligheten* ställde jag mig av detta skäl tveksam till, men bestämde mig för att genomföra den till slut ändå. Och nu är vi framme vid finalen. Kanske inte det sorts klimax som var avsikten, men i alla fall ett sista dagsaktuellt och kanske till och med lite provokativt program tillsammans med HSO.

Och vad väntar i framtiden, någon ny chefsdirigentpost?

– Någon ny tjänst som chefsdirigent är i nuläget inte aktuell. Nu väntar istället frilansliv, och om bara kulturinstitutionerna står pall för den extrema situation vi nu befinner oss i, väntar en hel del uppdrag med bland annat Norrköpings Symfoniorkester, samt på Operan i Stockholm. Mats Larsson Gothes opera *Löftet*, med premiär hösten 2020, ser jag speciellt fram emot, då librettot skildrar ett familjeöde under Förintelsen, som ligger min egen familjs öde väldigt nära.

– För min och familjens del är vi nu såpass rotade i Helsingborg, att det inte är tal om någon flytt i nuläget. Barnen har skolan runt hörnet, och i det rådande världsläget är det nog ändå bäst att hålla sig där man är.

I det nya generalprogrammet för 2020/2021 har du inte en enda konsert. Varför?

– Även om HSO och jag nu, efter sex år tillsammans, går skilda vägar, råder ingen som helst osämja mellan orkestern och mig. Tvärtom känns det som om det sista halvåret har fungerat bättre än någonsin. I ljuset av detta kanske det verkar lite konstigt att orkestern har valt att inte engagera mig för någon konsert alls nästa säsong, men jag förstår helt att HSO nu måste koncentrera sig på att i lugn och ro hitta en efterträdare de trivs med. Min förhoppning är att hen - vem än det blir - kommer att låta HSO fortsätta utforska den fantastiska känsla av lagarbete som har kommit att känneteckna vår tid tillsammans.

Musik, den bortglömda smaken?

Som musik- och vinälskare ställer jag mig ibland frågan "Kan musik höja upplevelsen av ett bra vin? Om så, vilken musik passar till vilket vin?"



I min bokhylla hittar jag ett gammalt nummer av Vinjournalen från 2018. En artikel "Vin och musik – ett magiskt samspel av känslor" intresserar mig. Psykologiprofessorn Adrian North vid Heriot Watt University har funnit att hörseln kan vara "den bortglömda smaken". Han menar att musik påverkar vår smak och hur vi upplever vin när

vi dricker det.

Ett företag i Frankrike har utvecklat ett intressant upplevelsekoncept kring vin och musik. "Tour de Chambre" som är en vandring i musikens tecken. I en "Tour de Chambre" vandrar man mellan fyra rum, lyssnar på fyra olika musikstilar som jazz, opera, klassisk musik och disco. I varje rum smakar man på ett vin och lyssnar på en speciell musikstil för att skapa en förhöjd upplevelse i samklang med musiken.

Det är en spännande upptäckt att musik kan förhöja smakerna i vinet och att man kan hitta nya, utforskade smaker.

Här är ett par kombinationer av vin och musik som rekommenderas:

Operamusik: La ci darem la mano, aria ur Don Giovanni av Mozart. Vin: Lirac, Côtes du Rhône.

Klassisk musik: Stråkkvartett av Joseph Haydn, op. 20 nr 4. Vin: Chablis, Bourgogne.

Bordeaux fantastiska vinmuseum, La Cité du vin, visade 2018 en välbesökt utställning "Le Vin & la Musique, accords et désaccords". Utställningen ville visa det rika sambandet mellan musik och vin genom konst, musik och teater från renässansen till slutet av 1900 talet.

Frankrikes mest prestigefulla vintidskrift "La revue du Vin" samarbetade 2006 med "Radio Classique" i en CD. "Mozart et le Vin", med syfte att erbjuda lyssnarna unika upplevelser av vin och musik. CD:n erbjuder 11 musikstycken av Mozart kopplade till ett passande vin som t.ex. Symfoni nr 40, molto allegro, med en Pauillac, eller Serenad nr 13, "Une petite musique de nuit", allegro, med en fin rosa årgångs-Champagne.

Musik och vinprovning – ett magiskt samspel, inte antingen eller utan både och.

Kerstin Hassner



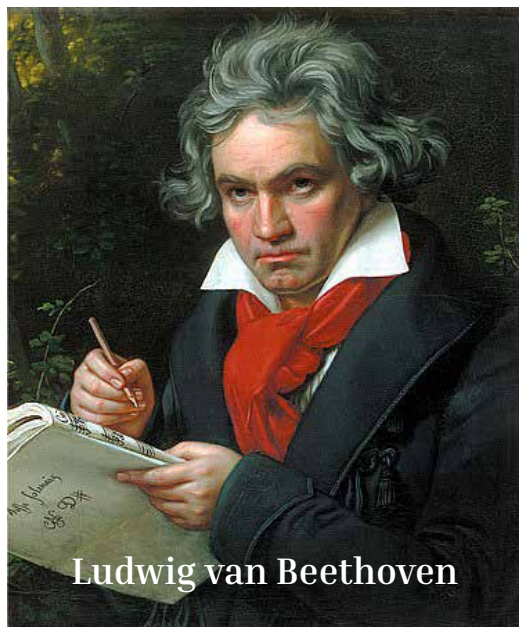
Romantiker och spännande nutida tonsättare dominerar HSO 20/21



Åter till Beethoven, Schumann, Dvořák, Mahler och en mängd andra tonsättare från den romantiska perioden.

Helsingborgs Symfoniorkester gör nu med sitt kommande generalprogram en snygg 180 graders sväng tillbaka till klassikerna. Utan att för den skull förlora de nutida eller ovanliga tonsättarna på köpet. Allt detta förutsatt att tingens ordning återgått till det normala i höst.

Det här är året då HSO jagar en ny chefsdirigent och utbudet av dirigenter som man "provar på" är stort. Nästan hälften är kvinnor, med Alondra de la Parra som kanske en av de intressantaste. Storheter som Maxime Pascal, Sascha Götzl, Alexander Vedernikov, Bramwell Tovey och Andrew Manze dyker upp. Tyngsta lasset drar Bramwell Tovey som svarar för inte mindre än fyra konserter. Två i höst och två till våren.



Ludwig van Beethoven

Vem ur denna skara som man kommer att välja till chefsdirigent är svårt att gissa. Om ens någon; HSO kan ju vilja vänta ännu en säsong innan man bestämmer sig.

Skulle jag själv få välja skulle jag satsa på det franska stjärnskottet Maxime Pascal eller mexikanska Alondra de la Parra. Ingen gissning, bara en önskan.

Just Maxime Pascal inleder säsongen tillsammans med lika stjärnanstrukna pianisten Olga Kern. De möts i **Ludwig van Beethovens femte pianokonsert**, "Kejsarkonserten". Programmet i övrigt kan stå som mall för resten av säsongen. En välkänd nutida tonsättare, **Igor Stravinskij**, med *Symfoni i C*, och så en mindre

känd, **Colin Riley**, en engelsk tonsättare vars uruppförande sträcker sig över flera konserter under säsongen.

Dags för mera Beethoven. Denna gång hans *Violinkonsert* med Cecilia Zilliacus som solist och den amerikanska dirigenten Ruth Reinhardt på pulsten. Efter paus **Robert Schumanns Symfoni nr 3**. Också kallad "Den Rhenska".

Här ett urval av dem vi får möta



Första raden, fr.v.

Sally Beamish, Sanna Gibbs, Bramwell Tovey, Maxime Pascal, Alondra de la Parra

Andra raden, fr.v.

Andrea Tarrodi, Jakob Koranyi, Olga Kern, Andrew Manze, Antonin Dvořák

Superpianisten Ronald Brautigam kommer till Helsingborg med W A Mozarts *Pianokonsert nr 17* och Sally Beamishs *Pianokonsert nr 1* i bagaget. På detta Beethovens *fjärde symfoni*.

Vid nästa konsert får vi lyssna till fortsättningen av Colin Rileys uruppförande samt Beethovens *tredje symfoni, Eroican*. Bramwell Tovey dirigerar.

Tovey dirigerar också den därpå följande konserten, som inleds med Rileys *I-II-III*. Dessutom får vi lyssna till en sats ur **Gustav Mahlers tredje symfoni**, tillrättalagd av **Benjamin Britten** och som final Mahlers *Das Lied von der Erde* i en version för HSO och med Daniel Johansson och Ann Hallenberg som sångsolister.

Joseph Canteloubes Sånger från Auvergne är sannoligen ingen vanlig fågel i Konserthuset. Dessa fantastiska folksånger i orkesterskrud framförs av den svenska sopranen Sanna Gibbs, sannolikt vår nya världsstjärna. Dirigerar gör spännande Karen Kamensek, som kan det här med orkester och sångröst.

Ytterligare en kvinnlig dirigent som låter tala om sig är Corinna Niemeyer som i början på november tar sig an både **Jean Sibelius orkestersvit Kong Christian** samt **Antonin Dvořáks Symfoni nr 6**.

En vecka senare dyker Miguel Harth Bedoya upp. Säkert första gången HSO leds av en peruansk dirigent. Bland annat står **Dvořáks nia, Från nya världen**, på programmet.

Så kan vi välkomna den rutinerade Lan Shui, till helt nyligen chefsdirigent för Singapore Symphony Orchestra. **Andrea Tarrodis Cellokonsert** står på programmet och solist är Jakob Koranyi. Dessutom blir det **Beethovens första symfoni** och **Johannes Brahms andra symfoni**.

Så, som final när julen närmar sig, är det dags för **Pjotr Tjajkovskijs Nötknäpparsvit nr 1** och **Arthur Honegners Julkantat** med Konserthuskör, barnkör och barnsolister. Det ni!



Och som sagt: allt om Coronan tillåter. Annars lär ett parallellt generalprogram dyka upp.

Till vårsången återkommer vi.

Tommie Ling

Det hörde vi på bio 1



Långfilmen, som vi känner den, kan i bästa fall vara ett multimästerverk.

Handling, skådespeleri, foto, musik, mm, samverkar och ger tittaren en stor och länge ihågkommen upplevelse. Jag tänker medverka i Vänbladet med några korta berättelser om musik i vad jag anser vara mycket bra filmer.

Till musik i en långfilm kan regissörsteamet uppdra åt någon att skriva originalmusik. Blir denna bra kan den tävla i en av kategorierna för en Oscarstatyett.

Eller så kan teamet välja någon känd komposition. Så gjorde t.ex. Bo Widerberg (1930 – 1997) och hans team.

I min skivsamling har jag två inspelningar av Mozarts Pianokonsert nr 21 i C-dur.

På försättsbladet till den ena står det *Mozart Elvira Madigan*, skivan är tillverkad 1990.

Filmen *Elvira Madigan* kom 1967 i regi av Bo Widerberg. Den spelades in vid Jordberga slott i södra Skåne. Lindanserskan Elvira (Pia Degermark) och löjtnanten i kavalleriet Sixten Sparre (Tommy Berggren) i en vettlös, omvälvande, men hopplös kärlekshistoria med ett tragiskt slut.

Hon har rymt från cirkusen där hon arbetar och han har övergivit hustru och barn. Han är skuldtyngd och hans anseende är inte det bästa.

I en underbar sekvens i filmen dansar de över en blomstrand äng och vi hör pianokonsertens andra sats med beteckningen *Andante*.

Så kongenialt, Wolfgang Amadeus Mozart – Bo Widerberg!

Mozart var färdig med denna konsert i mars 1785, bara fyra veckor efter att han blivit klar med Pianokonsert nr 20. Tala om att leverera som det heter i våra dagar.

Den har spelats alltsedan dess av orkestrar i konsert-hus världen över. Och den har spelats in av de stora pianisterna t.ex. Geza Anda, Ashkenazy, Brendel, Gulda och Rubinstein.

Den har i nära nutid fått tillnamnet *Elvira Madigan* på samma sätt som andra verk av Mozart fått tillnamn t.ex. *Symfoni nr 36 Linz* och *Symfoni nr 38 Prag*.

En enkel sökning på *YouTube* visar att det där finns flera inspelningar tillgängliga.

Så välj, lyssna och njut!

Hans Holm

Om musikalitetens förbannelse

Snörmakare Lekholm får en idé (1927) anses som en av de främsta svenska romanerna om ståndscirkulationen. Snörmakarens idé är att hans söner ska ta studenten. (Dottern Charlotte kommer förstås inte i fråga). Men högmod går före fall. Ingen av sönerna blir student. Pehr Anders Lekholm har, förblindad av storhetsvansinne, ruinerat familjen. Romanen är en släktkrönika som spänner över tre generationer Lekholmare från 1800-talets mitt fram till 1900-talets första årtionden. För några går klassresan spikrakt uppåt. Andra färdas i motsatt riktning.

Och här spelar genetiken en avgörande roll. Släkteposet utspelas mot en fond av Mendels ärftlighetslära – en snackis i bildade kretsar runt förra sekelskiftet. I släkten finns ett ödesarv – musikaliteten – som blir en förbannelse. Genen är ett arv på modernet. Störst blir fallet för det musikaliska snillet, sonen Anders. Han har ”konsten i blodet”, spelar första fiol när operasällskap gästtar staden och komponerar valser och polkor. Allt han rör vid blir musik. Men siktet är högre ställt, ”Jag ska en gång i tiden skriva en sorgemarsch, en sorgemarsch som är så förbannat gripande, att den ska distangsera själva Chopäng – bara jag kommer i stämning”. Till vardags är han musiksergeant vid regementet och marscherar i spetsen för vaktparaden med sin bastuba. När han inte är full förstås.

Anders begåvning uppmärksammas. Snörmakaren är barskrapad, men genom en välgörenhetsinsats kan Anders skickas till Kungl. Musikaliska Akademien i Stockholm. Den möjligheten super han bort och återvänder till bastuban. Efter en rad skandaler tvingas han in i nykterhetslogen. Det ser lovande ut – till en början. Och nu ska han komma igång med att komponera. Problemet är att den rätta stämningen inte vill finna sig. För detta behövs brännvin. Under rusets gynnsamma inflytande komponerar han en paradmarsch till storlogemötet i Malmö, som blir mycket uppskattad. Det som sedan följer är en sorglig historia. I Anders Lekholms kvarlåtenskap finns dock en sorgmarsch, tillägnad hans gamla regemente. Den ”distangserar” inte Chopin. Men den blev regementets sorgmarsch. ”Och vid dess

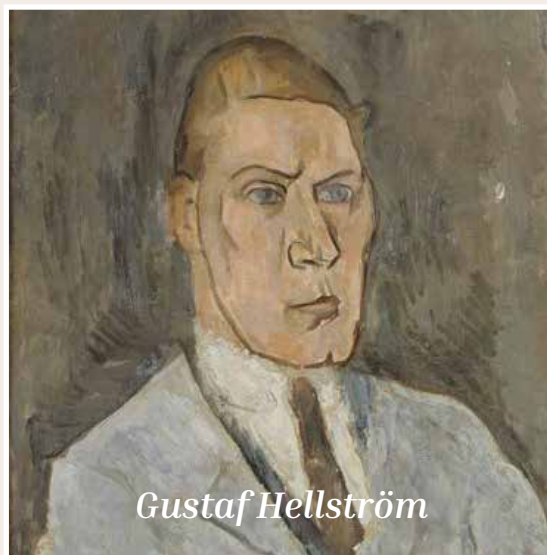


toner fördes under årens lopp många militär, hög och låg, och många borgare till den sista vilan”.

System Charlotte drabbas också hårt av ödesarvet. Hon får hanka sig fram genom att ge pianolektioner till bättre folks barn. Bitter och förgrämd över att inte hon kom i fråga för Musikaliska Akademien slutar

hon sina dagar på Sankt Lars. I slutet av romanen knyts släktkrönikan ihop, när alla samlas för att fira snörmakarens hundraårsdag. För dem som undslapp ödesarvet har det gått väl. De ”med konsten i blodet” har lyckats sämre. Särskilt olycksalig tycks musikgenen ha varit i kombination med fadersarvet.

Det är snart hundra år sedan Hellström skrev romanen. Bortsett från verbens pluralformer samt en del uttryck som inte längre förekommer i dagligt tal, är språket påfallande modernt. Hellströms prosa har åldrats med behag. Trots sin sorglighet är det också en rolig bok.



Gustaf Hellström (1882-1953) skrev en rad romaner under 1900-talets första hälft. Vid sidan av sitt romanskrivande – eller tvärtom – var han utrikeskorrespondent för Dagens Nyheter, bland annat med placering i London och Paris. År 1942 valdes han in i Svenska Akademien.

Barbro Thomas

Helsingborg Pianofestival 2020?

I dag vet vi inte säkert om vi kan genomföra Helsingborg Pianofestival 2020. Men allt är förberett för några fantastiskt händerrika dagar 27 – 30 augusti. Skulle vi tvingas ställa in skjuter vi sannolikt hela festivalen på ett år och hoppas att alla våra artister då är tillgängliga.

Vi har fått en alldeles speciell förstärkning i festivalgruppen i år då Lennart Stenkvist påtagit sig producentansvaret för de närmaste tre åren.

Vi minns Lennart som en entusiastisk och kreativ chef för Helsingborgs Symfoniorkester och som under sina helsingborgsår stod bakom de otroligt lyckade tonsättarfestivalerna. Vem minns inte Bara Beethoven med den stora friglitskulpturen av en sittande och "spelande" Beethoven med taket över Konserthusets entré som klaviatur?

Vi bad Lennart att följa festivalen 2019 och komma med idéer om hur vi skulle nå ut ännu mer med vår festival och det slutade alltså med att Lennart anställdes som producent på tre år.

På årets fyra kvällskonserter möter vi kära bekanta som *Olga Kern*, den virtuosa och charmiga ryskan som inledde sin karriär med en vinst i van Cliburntävlingen. Det blir tredje gången Olga kommer till festivalen och naturligtvis blir det ryskt på programmet: Rachmaninov och Balakirev men också Waldsteinsonaten av Beethoven.

Den andra kvinnliga pianisten, *Kate Liu* från Singapore och USA, är ny för oss men vi förälskade oss i hennes Chopinspel vid Chopintävlingen i Warszawa 2015.

Kate spelar bl.a. Chopins stora sonat i H-moll.

Daumans Liepins kommer vi ihåg som deltagare i Master Class för några år sedan.

Nu har han växt ut till att bli en riktigt stor pianist som vunnit flera prestigefyllda tävlingar, bl.a. i Verbier.

Daumans spelar Robert Schumanns romantiska första pianosonat i Fiss-moll.

Den sista är förra årets skrällvinnare av den stora Tjajkovskijtävlingen, *Alexandre Kantorov*, som snabbt sålde ut sin konsert på Dunkers.

Vi blev tvingade att ändra konsertdag eftersom den store dirigenten Gergiev ville ha honom som solist den dag han var bokad i Helsingborg. I ett nytt kontrakt skrev vi in att han som kompensation skulle återkomma till årets pianofestival. Det var klokt för nu tillhör Kantorov en av de mest eftersökta pianisterna i världen. Han avslutar den stora pianoserien på Stockholms Konserthus nästa vår.

I stället för en stor hyllning till Beethoven har vi valt att engagera helsingborgssonen *Carl Petersson* att presentera några av Beethovens mer ovanliga verk som Wellingtons seger med kanonskott, dock bara digitala.

Förutom dessa konserter blir det Master Class, lunchkonserter, föreläsningar, samtal och mycket annat.

Du kan gå in på Dunkers hemsida så småningom och läsa hela programmet.

Som sagt, vi håller tummarna att vi får möjlighet att genomföra årets pianofestival. Alternativet är att skjuta på den ett år. Välkommen!

Per Nyrén

Min historia

Annorlunda utsikt från en basstol



Vilken konstig värld vi lever i! Hela samhället har hamnat lite på pottkanten på grund av ett litet virus. Allt ställs på ända!

Inga sammankomster på mer än 50 personer! Hur gör vi då? Ska vi bomma igen?

NEJ!

Vi måste fortsätta! Fast på ett annat sätt.

Plötsligt jobbades det mer än någonsin för att sätta ihop nya program med färre folk på scenen, och att få till streaming på nätet. Det fixar man inte på en kafferast, och jag lyfter på hatten för de som slet med detta. Och sliter nu med! Vi vet ju inte när detta är över... För mig personligen tycker jag det har varit roligt att gå ner på mindre ensembler. Det blir mer kammarmusik-känsla och man får liksom ta ett lite större eget ansvar. Det blev väldigt tydligt vad beroende jag är av att få jobba och spela tillsammans med andra. Det är då jag mår bra!

Eftersom inte alla spelar jämt har man fått se prov på om man verkligen har sådan självdisciplin som man

tror. Har jag en vecka (eller kanske mer) utan podietjänst kan jag ju inte låta bli att spela för det. Jag måste se till att hålla mig i form. Men jag har ju å andra sidan chans att öva på sådant jag inte riktigt hinner med annars! Och man är nog lite extra beredd att rycka in om någon blir sjuk. Fast det är nog inte bara min trädgård som är i bättre skick än någonsin..!

Men det är väldigt konstigt att inte ha någon publik i salen! Jag hoppas verkligen ni har hittat oss på nätet! Det roliga med streamingen är ju all publik på andra håll i världen. Att det kan komma glada tillrop från alla möjliga håll och kanter.

Men ÅH vad vi saknar er! Ni – våra trogna vänner – utgör ju en skön, välbekant stomme i publikhavet. Det är så tomt utan er! Efter sista ackordet på konserterna uppstår liksom ett vakuum... Det är helt tomt och tyst. Ni ska veta att vi verkligen längtar efter att få se er i salen igen!

Men innan det sker lär vi gå på sommaresemester, så jag får passa på att önska er alla en skön sommar! Hoppas vi alla får vara friska så vi kan ses i höst!

Baslena

Helsingborgs Kammarmusikförening

Torsdag 10 september 19.00

Nordic Suites med Camerata Nordica

Camerata Nordica, stråkorkestern från Kalmar, tillhör en av de främsta i Europa i sin genre. Ledare för denna konsert är skotske violinisten Colin Scobie, förste violinist i Maxwellkvartetten, och som solist hör vi också på viola Manuel Vioque-Judde. På programmet den vackra Svit för violin, viola och stråkorkester av Kurt Atterberg, en musikalisk hyllning till Rameau för viola och stråkorkester av Dobrinka Tabakova och som festlig avslutning den välkända Holbergsviten av Edvard Grieg.



Någon gång i början av oktober planerar vi få in den inställda konserten med Korngolds och Schumanns pianokvintetter.



Torsdag 15 oktober 19.00

Från New York: lovprisade Attacca Quartet

4–18 oktober kommer den New York-baserade stråkkvartetten Attacca Quartet att turnera i Sverige. Deras enda framträdande i Skåne är på Dunkers kulturhus. På programmet två mycket spännande och publika nya verk: Caroline Shaw – Plan and Elevation och Paul Wiancko – Ushiwakamaru (skrivet till Attacca Quartet, europapremiär). Som extra guldkant Antonín Dvořák – Stråkkvartett nr 12 "den amerikanska".



Tisdag 3 november 19.00

"Detta är eliten av Stockholms klassiska musiker, och det är en ynnest att få uppleva dem musicera och jamma." DN

IN THE SPIRIT OF BEETHOVEN med Stockholm Syndrome Ensemble

Stockholm Syndrome Ensemble ger konserter av alla möjliga slag och programmen byggs oftast kring en händelse, en idé eller ett specifikt koncept. Medverkande: Simon Crawford-Phillips, piano, Malin Broman, violin, Malin William-Olsson, violin/viola, Johannes Rostamo, cello, Rick Stotijn, kontrabas samt en hemlig gäst.



Musik av bl.a. Hildegard von Bingen, C.P.E. Bach, Hector Berlioz, Elfrida Andrée, Richard Wagner, Charles Ives och ett pop music medley.

Vid alla dessa fyra konserter introduktioner 45 minuter före konsertens början.

Fredag 20 – söndag 22 november

Hyllning till Ludwig van Beethoven i (OBS!) Helsingborgs Konserthus

Helsingborgs Symfoniorkester arrangerar tillsammans med Helsingborgs Kammarmusikförening en stor hyllningsfest till 250-årsjubilaren Ludwig van Beethoven. Medverkar gör ett stort antal av HSOs musiker. På programmet Septetten, en stråkkvartett och en violinsonat, Sextett för blåsare och mycket, mycket mer.

Festivalen stöds av Helsingborgs Symfonikers Vänförening.

Många detaljer är ännu inte bestämda.

Per Nyrén

Ett stort tack till våra sponsorer

